

Seattlemødet skal først og fremmest fastlægge en dagsorden for de kommende års forhandlinger. Vi skal ikke nå frem til løsninger på de enkelte områder. De vil blive udarbejdet under selve forhandlingsrunden. Regeringen agter løbende at inddrage de handelspolitiske spørgsmål i arbejdet i Folketingets Europaudvalg, selvfølgelig også, når der skal fastlægges mandater for Kommissionens deltagelse i forhandlingerne.

Her og nu i Seattle om ikke ret lang tid er det afgørende at få sat runden i gang. Det vil vi arbejde aktivt for sammen med de andre EU-lande og andre lande, der ønsker en ny, bred handelsrunde, hvor ikke mindst udviklingslandenes problemer kommer til at stå i centrum.

Forhandling

Keld Albrechtsen (EL):

Tak for besvarelsen. Netop ulandenes problemer er et af de helt afgørende spørgsmål, og der læste jeg med stor interesse her til morgen i Kristeligt Dagblad en artikel af Peter With fra Folkekirkenes Nødhjælp, som konkluderer, at udenrigsministerens billede af WTO og ulandene er for rosenrødt, og at EU på afgørende og følsomme områder i store træk fastholder sine egne kommercielle interesser på ulandenes bekostning.

Der synes jeg, det ville være nyttigt og på tide, hvis man dykkede ned under de på overfladen meget pæne formuleringer, som står i EU-udspillet, og i stedet kiggede på, hvad disse formuleringer i praksis betyder for ulandene. De betyder i praksis på fødevarerområdet, at der stadig væk vil være lukket på markedet, at EU stadig væk prioriterer sine egne landbrugsstøtteordninger, og at ulandene stadig væk vil stå med problemerne.

Ulandene fik i sidste runde af Uruguayrunden løfte om økonomisk kompensation for de problemer, som globaliseringen ville medføre. Disse penge, disse midler, denne støtte har ulandene intet set til. Tværtimod, i den mellem-liggende periode kan man dokumentere, at en lang række vestlige lande har nedskåret deres ulandsbistand, således at de i dag faktisk har mindre støtte, end da Uruguayrunden blev vedtaget. Det såkaldte Marrakechløfte er blevet fuldstændig svigtet. Og desværre er der ikke i EU-udspillet noget konkret, som ulandene dér kunne støtte sig til.

Jeg synes, det er et meget alvorligt problem, som kan medføre, at 1.000-års-runden slet ikke bliver til noget, for ulandene har jo en meget stor andel af stemmerne. Og jeg vil egentlig sige, at hvis det grundlag, EU er kommet med, skal være det, der skal forhandles på, så er det også bedre, at det hele overhovedet ikke bliver til noget. Så jeg håber, at ulandene vil stå fast og ikke lade sig koste rundt med af EU og USA på det grundlag, som her er fremlagt.

Et andet afgørende hovedspørgsmål er selvfølgelig miljø/sundhed i forhold til frihandelen. Det er jo sådan, at ministeren har sagt, at der skal ske en afklaring af forholdet mellem reglerne i multinationale miljøaftaler og WTO's regler. Det synes jeg lyder lidet betryggende. Hvad betyder en afklaring?

Efter min mening kan det da kun gå ud på – og det vil jeg godt spørge ministeren om – at disse internationale miljøregler selvfølgelig skal gå forud for WTO-reglerne, ellers har det jo ingen mening. Når vi f.eks. i Montrealprotokollen har lov til at lægge hindringer i vejen for handel med produkter, der skader på ozonområdet, ja – men så skal man da have lov til det uanset WTO. Vi skal have lov til at forbyde cadmium i batterier, hvilket Europa-Kommissionen nu tilsyneladende er ved at opgive på grund af WTO. Vi skal have lov til at forbyde gensplejsede planter, uanset hvad WTO siger. Men det ligger ikke i regeringens udspil, desværre.

Derfor må man alt i alt sige, at det er et udspil, som er særdeles mangelfuldt, og som der må gøres alt, hvad der kan her i sidste øjeblik for at rette op på.

Til det formål vil jeg gerne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til i den kommende WTO-runde at arbejde for, – at medlemsstaterne får ret til at beskytte folkesundhed, miljø og arbejdsmiljø gennem forbud mod varer, som indeholder f.eks. bly, cadmium, asbest, nitrit, gensplejsede organismer eller hormonkød, – at WTO koncentrerer indsatsen om at rette fejlene i de allerede indgåede aftaler i stedet for at inddrage nye områder som investeringer, konkurrenceregler, offentlige indkøb m.v., – at ulandene og de fødevarieimporterende lande får ret til at udtræde af TRIPS-aftalen, og at de ydes erstatning for tab i forbindelse